

فوتبال و جوی آقا رفیع و آقا شفیع

این روزها فضای مجازی در آستانه برگزاری مجمع انتخاباتی هیئت فوتبال استان به عرصه‌ای برای جوسازی‌ها تبدیل شده‌است.

عده‌ای نان خود را در آشفتگی بازار فوتبال جستجو می‌کنند. برای این که سرپوشی بر همه مسائل مطروحه بکشند چه وسیله‌ای بهتر از سرگرم کردن فوتبالی‌ها و ایجاد شکاف بین آن‌ها.

گویا این سیاست تا حدودی در روزهای اخیر کارساز شده و حضرات به آرزوی خود دست یافته‌اند ولی وظیفه فوتبالی‌ها در این میان بسیار سنگین است.

هدف همه کسانی که دل در گروی ورزش و فوتبال دارند چیزی جز پیشرفت و توسعه آن نیست. تحقق این امر وحدت و یکپارچگی همه اهالی فوتبال اردبیل را طلب می‌کند.

همه فوتبالی‌ها باید مواظب برخی از رفتارهای تفرقه‌آمیز باشند. ایجاد جو کم‌محبتی در بین فوتبالی‌ها، نهایت آرزوی کنگر خورده‌های لنگر انداخته در فوتبال می‌باشد. با هر اقدام و حرکت سؤال‌برانگیز که برهم‌زننده جو وحدت و همراهی باشد، باید برخورد کرد و عاملان آن را در رسیدن به نقشه‌های اتاق فکرشان ناکام گذاشت.

فوتبالی‌های اردبیل سال‌ها در کنار یکدیگر نفس کشیده و توپ زده‌اند و مسلماً از این به بعد نیز دوست دارند با بهبود وضعیت فوتبال، پایشان به ورزشگاه‌ها باز شود و خاطرات خوش روزهای گذشته زنده گردد. می‌گویند همان‌ها که دویدند، همان‌ها که خزیدند، آخر به هم رسیدند.

برای به قدرت رسیدن یک نفر و یا پایان دادن به حکومت فرد دیگر، دیوار حرمت‌ها را خراب نکنیم و با هواداری از افرادی که در جامعه ورزش و فوتبال از مقبولیت برخوردار نیستند، خیلی‌ها را از خود نرنجانیم.

بپذیریم که دنیا همیشه به کام یک نفر نمی‌گردد و یا دنیا همیشه به یک پاشنه نمی‌گردد. یک فرد تا ابد نمی‌تواند در یک جایگاه قرار

بگیرد و دو دستی میز و صندلی را در آغوش بگیرد. رفاقت‌ها و سلام و علیک‌هایمان را بی‌جهت و از سر لجبازی پایمال نکنیم و با ترس از دست دادن موقعیت کذائی، چشم بر واقعیت‌ها نبندیم و حقایق موجود را با موضع‌گیری‌های غلط و جانبدارانه لکه‌دار ننماییم.

از قدیم گفته‌اند: همیشه آب نمرود به جوی آقا رفیع، یک روز هم می‌رود به جوی آقا شفیع. خلاصه تغییر مدیریت‌ها را با هدف ایجاد تحرک و پیاده کردن راه و رسم نوین در اداره امور انجام می‌دهند و مسلماً فوتبال جدای از سایر پدیده‌های اجتماعی نیست و به برخی از تغییر و تحولات نباید بیش‌ازحد حساسیت نشان داد.

به جز اندک افرادی که در سال‌های اخیر در آزمون وفاداری به فوتبال و احترام گذاشتن به رأی فوتبالی‌ها از افکار عمومی نمره قبولی نگرفته‌اند، اکثریت می‌خواهند برای پایان دادن به ناله‌های فوتبال، درمان خاصی انجام پذیرد.

معمولاً انگیزه اختلافات و کشمکش‌ها روابط مالی است، روی این اصل گفته‌اند که هیچ بده را با هیچ بستان کاری نیست. خوشبختانه فوتبالی‌های ناب اردبیل نه به دنبال منافع اند و نه به جیب خود فکر می‌کنند بنابراین اختلاف و کشمکش در میان آن‌ها مفهومی نخواهد داشت.

اجازه خودنمایی و برهم زدن جو دوستی و مهربانی در فوتبال را ندهیم و آسیب‌زنندگان به آن در هر موقعیتی که باشند از جامعه فوتبال طرد نماییم تا دوباره روزهای آفتابی برای فوتبال ما رقم بخورد. ان شاء الله. (9/10/1400).

آقای انوشیروانی، آقای پيله ور، ما را به بزرگی خودتان ببخشید

فوتبال شهر اردبیل را دریابید. چه کسی باید جوابگوی وضعیت آن و حاکمیت سکوت در این رشته پرطرفدار باشد؟

کسانی که نابودی فوتبال شهر اردبیل را با تمام وجود لمس می‌کنند و در محافل خصوصی به آن اعتراف می‌نمایند، چگونه شب‌ها با آرامش سر به بالین می‌گذارند و در پیشگاه خداوند بزرگ احساس شرمندگی نمی‌نمایند؟

چرا و به چه دلیل از این‌همه مسئول با عناوین دهان‌پرکن کسی پیدا نمی‌شود که بنشیند و تحقیق جزئی بکند و به نتیجه برسد. اگر آن‌هایی

که مدعی اند در فوتبال شهر اردبیل سالهاست که اقدام مثبتی انجام نپذیرفته، دروغ گفته‌اند محاکمه‌شان بکنند و اگر ادعای آن‌ها ثابت شد، مسببان این فعل را مورد بازخواست قرار بدهند.

به چه دلیل حرف‌های دلسوزانه و ناصحانه کسانی که نگران وضع فوتبال شهر اردبیل هستند از نظر مسئولان باد هوا تشخیص داده می‌شود؟ چرا عزیزانی که میدانند و میدانند که در فوتبال اردبیل تحرکی وجود ندارد همچنان بر راه غلط خویش و ادامه آن اصرار می‌کنند؟ این رفتارها که دیده می‌شود انسان ناخودآگاه به یاد سخن آن شاعر می‌افتاد که گفت:

به شادکامی دشمن کسی سزاوار نیست

که نشنود سخن دوستان خیراندیش

آقای فرماندار؛ شما خبر دارید که در سال‌های اخیر در شهر اردبیل مسابقه فوتبال باشگاهی برگزار نشده‌است؟ نکند حضرات آمارهای ساختگی ارائه کرده و حتی با تشویق شما نیز مواجه شده‌اند؟ آیا در این مدتی که بر مسند فرمانداری این شهر تکیه زده‌اید یکبار از وضعیت و موقعیت فوتبال شهر اردبیل نه در سطح کشور و منطقه بلکه در سطح استان سؤال کرده و جواب گرفته‌اید؟

آقای مدیرکل ورزش و جوانان؛ شما در قبال فوتبال شهر اردبیل چه موضع‌گیری کرده و مجموعه تحت مدیریت خود را با سؤال مواجه نموده‌اید؟ نکند شما هم بنا به مصالحی ورزش و فوتبال شهر اردبیل را به امان خدا سپرده‌اید و معتقدید که دائماً یکسان نباشد حال دوران غم‌مخور.

آقای رئیس ورزش و جوانان شهرستان شما چطور؟ سکوت در قبال فوتبال شهر و عدم توجه به آن تا به کی باید ادامه پیدا بکند؟

گویا حساسیت فوتبالی‌های اردبیل به ورزش مورد علاقه‌شان تحریک‌کننده بی‌تفاوتی شما می‌باشد. این روزها گذشت ولی واقعاً اگر معتقد باشیم، آیا به نحوه جوابگویی در قبال این عملکرد خود در پیشگاه خداوند در روز قیامت فکر کرده و اندیشیده‌اید؟ میزها و صندلی‌ها و نشستن در پشت آن‌ها و برخوردار شدن از عناوین مدیریتی، ارزش سکوت در برابر پایمال شدن حق یک عده جوان جویای نام را ندارد.

و اما خواهشا؛ با انتشار این مطلب فضای مجازی را به عرصه‌ای برای

حمله به نگارنده آن نکنید. اگر چنین قصدی هم داشته باشید لطف کنید و گوشه‌ای از فعالیت هیأت فوتبال شهر اردبیل را از اول سال 1400 تاکنون بفرمایید و سپس ما را حمال بی‌مزد و بی‌سواد و دیگران را مهندس و معمار و تحصیلکرده بخوانید.

مسئولین اگر نمی‌خواهند به ورزش و فوتبال و جوانان شهر اردبیل فکر بکنند و گوشه‌ای از نیازهای آن‌ها را برآورده نمایند به‌صراحت بگویند تا دم فروبندیم و بی‌خود و بی‌جهت برای خود دشمن نتراشیم و به دوربین بردوش‌های تحلیلگر و کارشناس خبره فوتبال فضای ابراز وجود ندهیم. اگر قرار است پرونده فوتبال شهر اردبیل بسته شود و فعالیت در آن انجام نگیرد از سوی اداره ورزش و جوانان شهرستان اردبیل رسماً اعلام شود تا خیال همه طرفداران و دلسوزان فوتبال شهر اردبیل راحت شود.

قضیه میخ طویلله

روزی مردی بر در خانه خود نشسته بود. یکی از روستاییان سوار بر خر از جلوی او گذشت. صاحب‌خانه با روستایی آشنایی دوری داشت ولی نه در حد زیاد. رهگذر سلامی کرد و صاحب‌خانه پاسخی و بفرماید. روستایی گویی منتظر این کلام شیرین بود، به‌سرعت از الاغ خویش پائین پرید و گفت: آی چشم. رفیق عزیز بفرما میخ طویلله خرم را کجا بکوبیم؟ صاحب‌خانه که دید یک کلمه تعارف کرده و دو سه روز باید به شکم بکشد، گفت: بیا بکوب سر زبان بنده. ما هم غلطی کردیم، نوشتیم و یا گفتیم به وضعیت فوتبال شهر اردبیل برسید.

حالا آقای انوشیروانی و آقای پیلهور اگر در دایره مدیریت شما برای فوتبال شهر اردبیل جایی نیست از پرداختن به این‌موضوع عذرخواهی می‌کنیم. شما مسئول هستید و ورزشی و آشنا به امور، حتماً صلاح شهر اردبیل نداشتن فوتبال است. پایدار باشید. اشتباه از ما بوده، ما را به بزرگی خودتان بخشید. یا حق.